

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za osnanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolično pošiljajo naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Volitve na Nemškem.

Z velikim zanimanjem čaka vsa Evropa izida ožjih volitev v nemški državni zbor. Te ožje volitve se vrše danes, a bodi njihov izid že kakršenkoli, utis, kateri je naredil izid prvih volitev, se ne da popolnoma izbrisati.

Pri volitvah dne 16. t. m., katerih izid je šele zdaj po uradnih izkazih znan, je prišlo samo v 209 volilnih okrajih do definitivne rešitve, za 188 mandatov pa je treba ožjih volitev. Izmed poslancev, kateri so bili pri prvi volitvi izvoljeni, jih pripada konservativni stranki 38, svobodni konservativni stranki 10, katoliškemu centru 85, protisemitski stranki 5, narodni liberalni stranki 10, svobodomiselnim združitvi 1, svobodomiselnim ljudski stranki 1, socialnodemokratski 32, poljski 13, danski 1, kmetijski zavezi 3, deset poslancev pa ne pripada nobeni frakciji.

Zanimivo in značilno pri tej prvi volitvi je to, da so socialni demokratje dosegli izredno velik in pomemben uspeh. Dobili so pri tej prvi volitvi dosti več mandatov, kakor pri zadnjih volitvah, a tudi število njihovih volilcev se je znamenito pomnožilo. Dva in pol milijona glasov je bilo oddanih za socialnodemokratske kandidate, a v osemdesetih okrajih pridejo socialno-demokratski kandidati v ožje volitve. Z vladne strani se dela sicer z vsemi silami na to, da bi se vse stranke združile proti socialnim demokratom, a vzlic temu upajo socialni demokratje na zmago.

Napačno bi bilo misliti, da se imajo socialni demokratje za svoje uspehe zahvaliti samo svojemu programu, svoji agitaciji in disciplini svojih pristavev. Največ jim je pripomogla občna nezadovolnost z vladajočimi razmerami, ker je privabila v njih tabor vse radikalne elemente, četudi niso socialnodemokratskega mišljenja.

Zanimiva okolnost je tudi to, da so bile liberalne stranke pri prvi volitvi skoro uničene. Narodna liberalna stranka je bila nekdanj merodajna in cdločilna v parlamentu, Bismarck se je nanjo opiral, sedaj pa jo je zadela tista usoda, kakor Evgena

Richterja svobodomiselno stranko. Izgubila je vso zaslombo v narodu in postala strančica brez pomena. Liberalne stranke na nemškem so ubite in ubilo jih je njihovo nasprotstvo vseh socialnim reformam, njihovo medlo postopanje v svobodnostnih rečeh in njihovo tosnosno manchesterstvo.

Zato pa je katoliški centrum ohranil vse svoje pozicije. Doslej še ni ničesar pridobil, pač pa utegne pri ožjih volitvah dobiti še kateri mandat in bo tudi v prihodnje igral velevažno, da, odločilno ulogo v nemškem državnem zboru. Čuden slučaj! V državi, kjer ima veliko večino protestantsko prebivalstvo, se mora vlada naslanjati na katoliško stranko in mora njeno podporo plačevati z dragocenimi koncesijami. Pri vseh vprašanjih odločuje katoliški centrum in ni mu to na škodo.

Ožje volitve v tem oziru ne bodo ničesar premenile. Tudi v novem državnem zboru bodo tri velike stranke, ali volitve so pokazale še nekaj drugega, pokazale so, da gineva na Nemškem nacionalna ideja. Ljudstvo se obrača k strankam z velikimi programi, z jasnimi načeli, k strankam, katere se držé svojih načel in se resnično in energično trudijo za njih uresničenje, nacionalna stranka pa ni pod svoj prapor nikogar privabila.

Nas Slovane, katerim je ta ideja toli nevarna, mora le veseliti, da je pri volitvah čakala poraz, in želiti moramo, da bi se čim bolj ojačili tisti dve stranki, ki sta nemškemu nacionalizmu najnevarnejši, katoliška in socialnodemokratska stranka.

V Ljubljani, 24. junija.

Dunajski župan o Schönererjancih. Na volilnem shodu v Margarethnu je dejal dr. Lueger: Ali cesarske oblasti res ne vedó, da so Schönererjanci veleizdajice? Ali ne vedó, da govoré ti ljudje nezaslišano proti državi, proti obstanku Avstrije in proti dinastiji? Ali tega c. kr. državna pravdnistva in c. kr. sodniki res ne vedó? Človek bi mislil, da zadošča že to, kar se natisne o teh ljudeh, da se odpró vladi oči, in da sprevidi, kakšen namen imajo ti ljudje! Ali ne veste kaj je pisala Wolfova „Ost-deutsche Rundschau“ proti svečanostnemu sprevodu

dunajskih otrok? V Avstriji je lažje delovati proti državi, kakor za njo. Če bi ne bilo krščanskih socialistov, bi bil Dunaj danes že v rokah veleizdajskih Schönererjancev! Na Ogerskem protežirajo Košutovce, na Avstrijskem pa Schönererjance. Če nimajo oblasti poguma proti tem ljudem, imeti moramo pogum mi!

Ruska ocena o Thunovem delovanju. „Novosti“ so prinesle uveden članek o dosedanjem delovanju avstrijskega ministerskega predsednika ter pravijo: Res ni možno reči, da bi se dosedanje akcije tega ministerstva odlikovale z odločnostjo in doslednostjo. Ta vlada je pač le slaba kopija ministerstva grofa Badenija. Vse Thunove akcije in izjave v parlamentu so bile slabotne, zato se res treba bati, da se ponovi v jeseni prav tista komedija, kakršna je bila doslej. Parlament se snide zopet, toda zopet se izkaže, da je za delo nesposoben in zopet ga pošlje Thun domov. Taka politika je prav blizu stanja brez vlade, katerega ne obsoja samo opozicija, ampak tudi večina.

„Črnogorska domišljavost“. „Neue Freie Presse“ je posvetila črnogorskemu knezu nov članek, poln sovrašstva in zaničevanja, poln groženj in očitaj. Vidi se, da skuša „Neue Freie Presse“ povedati na polna usta in brezolepšalnih fraz to, kar je Goluchowskega „Fremdenblatt“ povedal le bolj prikrito in zavito. „Knez Nikola hoče določiti usodo balkanskih narodov. V paroksizmu svoje megalomanije se vsiljuje za rešitelja Vel. Srbije. Odkar sta se posetila srbski kralj in črnogorski knez ter je bil Nikola v Londonu, odteje je začela Črna gora na tistem ruvati proti Avstriji. Ko pa je podaril car Črnigori 30.000 pušk in 100.000 patronov, je predrznost Črne gore začela prezirati vsako obzirnost. Črnagorsko-albanski nemiri so le voda na mlin kneza Nikole. Črna gora hoče postati element nemirov na Balkanu. Tako kakor govoré na Cetinju proti Avstriji, presega že vsako dopustno mero, in če tudi se spominjamo pri tem psa, ki laja v luno, razume se samo ob sebi, da Avstrija takega agitatorskega počenjanja na svoji meji, počenjanja, ki hoče podreti sedanji red na severno-vzhodnem delu

LISTEK.

Ogljar Miha.

(Spisal Iv. Golj.)

Gosto bukovje je tja proti koncu gozda vedno bolj izginjalo, ob robu pa, odkoder se je razprezalo naprej preko melin večidel samo pritično hrastovje, je izginilo bukovje popolnoma. Na tem mestu se je dvigala in kadila na širokem, malo vzvišenem prostoru mogočna kopa, katero je zdaj pa zdaj znašal in popravljal ogljar Miha.

Medli lunini prameni so le tu pa tam, kakor bi se bali gostih vej, na redko silili in prodirali na planotico ob kopi. Zdaj pa zdaj so se, zlasti kadar je slučajno razmajal veter vrhove tam v obkrožni meji, kar scela usuli na pohojeno tratino in za silo razsvitljevali celo kopišče na okrog.

„Da bi te!“ — Prijetno isnenaden je zapazil ogljar Miha, da se je na osvitljenem prostoru nekaj zablišketalo. Nekaj svetlega in okroglega je bilo to. Hlastno je pograbil s črno, osmojeno roko po tleh. Toda ni bila srebrna desetica. „Vraga!“ To je bila škrljasta pločica, ki se je morebiti slučajno odlomila od večjega kosa tako na okroglo, ali pa so jo goreke grape tako obrusile in obelile valeč jo po rezkih strugah v nižino.

Ogljar Miha pa je bil potreben svitile desetice nocoj, kakor le kdo kdaj.

Saj ni, da bi se človek čudil: — kar je prišel tako bolj v leta, žgal in kopal je tu v Rakitovcu sam in prav tako sam je tudi skrbel zase in svoje potrebe. Opoldne si je skuhal ob kopi ceno in slabo kosilce ter delal pri tem dan na dan po tistem starem kopitu: jeden del je povžil takoj, ostalo pa je spravil v škrbastem lončku in si je shranil za zvečer. Že izza mlada ga je rad bolel drob; pozneje mu je postajalo v tem oziru vedno huje. Včasih se ga je lotilo kakor na povelje. Bodlo ga je in ščipalo, da se mu je iskrla cela okolica pred očmi, ako je slučajno v mahu na trebuhu ležal, z rokami ril po zemlji in gledal v dolino pred seboj.

Ob vznožju Rakitovca je imel skopi Klančičar svojo krčmo, kjer je točil ljudem sladki požirek.

Kolikokrat ga je bil potreben ogljar Miha! Nu, pot do Klančičarja ni peljala v večnost: par stopinj doli po hribu in Miha je bil pri Klančičarju. Zakaj bi ne bil, če je kopa lepo gorela in se ni bilo bati nesreče?

Toda nekaj drugega je bilo!

Klančičarjev brinjevec je stal celo desetico in cele desetice ogljar Miha ni premogel ob vsaki priliki in ob vsakem času. Služil je od sežnja borih šestnajst: — kdaj se kaj prisluži in po vrhu tega

še skrbi za moko, tobak, praznično obleko in tako dalje!

Žalostni časi so prišli. Desetic ni bilo, moke ni bilo, tobaka ne, in v nedeljo si Miha ni upal mej ljudi. Take čase je ostajal tudi ob nedeljah v Rakitniku, ležal in spal, če je mogel, sicer pa hodil in se potikal po gozdu in si z vodo in borovnicami tešil želodec. Slab, potr in sam s seboj nezadovoljen je ždel, v klopčič zvit, vrhu meline in si v mislih poželel Klančičarjevega brinjevca.

Sčasoma je začel piti na upanje. Zahajal je pogosteje h Klančičarju. Mudil se je včasih precej dolgo, da ga je moral Klančičar spravljati in pri-ganjati na delo: koparil je namreč Klančičarju. Včasih, ko je lezel ob luninem svitu proti kopišču nazaj, mu je bila glava nekam težka in noge nerodne in počasne. In Klančičarju se je zdelo, da Miha včasih malo zmedeno govori in da je začel po malem zanemarjati svoje delo. Zato mu je bil pred kratkim povedal naravnost in brez ovinkov, da mu kratkoma ne daje več na upanje, dokler ne dosluži dolga.

Po tej osodepolni izjavi se je poprijel Miha dela zopet vestneje. Toda to so bili zanj pasji dnovi. Jedel ni skoro nič, kadil le po malem, a pri tem slabel in se držal komaj po koncu. Žgal in koparil je, toda morebiti sam ne vede zakaj in kako!

Balkana, ne more dolgo molče trpeti. Da na Cetinju povsem pozabijo, kaj je Črna gora naši mornariji dolžna, in kolikokrat je bil knez Nikola na avstrijskem dvoru ne le dobrotno, nego tudi radodarno sprejet, temu se ne smemo čuditi spricho moralne kakovosti Črnogorstva. Avstrija more streti Črnagoro kakor orehovo lupino. Črnagorska žaba ne sme postati resna nevarnost balkanskemu miru, zato poskrbi že Avstrija. Nadejati pa se je, da tudi Rusija ne pozabi pogodbe, ki se je sklenila glede Balkana še ne pred letom. Avstrija mora tudi najmanjšemu psičku, ki laja na njo, pokazati z brco, naj miruje! — Ako je Črnagora toli ničevna in slaba, čemu potem tolik hrup in toliko ogrčenje?

V Nemčiji se vrše danes ožje volitve za državni zbor. Teh ožjih volitev je samo za 11 mandatatov manj kakor zuaša polovica vseh. Iz tega je razlagati veliko razburjenje velikomestnih časopisov. Socialni demokratje potrebujejo 16 mandatatov, da dosežejo svoje prejšnje število. Mej 101 ožjo volitvijo se jim to ne le posreči, nego pridobé še nekaj novih. Znešnjava mej meščanskimi strankami je namreč tolika, da je vsako složno postopanje proti socialistom nemogoče.

Špansko-ameriška vojna. Mej tem ko streljajo uporni Tagali s topovi na ubogo glavno mesto Filipin, na Manilo, mej tem ko je že več tisoč Špancev ujetih ter nad polovico ondotne vojske ubitih in ranjenih, mej tem ko pobijajo španski vojaki lastne oficirje ter prehajajo kar cel domači bataljoni na stran ustašev, prepirajo se v madridski zbornici o razmerah na Filipinih ter istikajo, kdo je kriv popolnega poraza, ali vlada, ali guverner, ali general ali vojaki. Poleg tega pa imajo Španci še latentno ministersko krizo. Vsak čis pade kak minister in stari Sagasta se drži že par tednov le z največjim naporom svojega portfelja. Pasti pa mora v kratkem tudi on, kajti niti kraljica nima več zupanja v njegove zmožnosti. Revolucionarne stranke delajo z vso silo na to, da izgine dinastija ter se ustanovi republika. Karlisti pa rujejo in šunjejo v to svrhu, da postane don Karlos kralj. Nekateri očitajo kraljici, da je ona kriva vse nesreče, in že so se oglašale vesti, da je kraljica-regentinja odstopila. Spretni in drzno pogumni vodja Tagalov, Aguinaldo je mej tem proklamiral neodvisnost republik filipinske pod ameriškim protektoratom. Jedino upanje Špancev, rezervna eskadra Camara, je nekaj dni manevrirala po morju, potem pa se je — vrnila zopet v Kadiks. In Camara je storil čisto prav! Filipini so že izgubljeni, v kratkem zaplapola na ozidju Manile ameriški prapor. Pred Santiagom je zbranih do 20 ameriških bojnih ladij, in ekspedicijski kor generala Shafterja se je že začel izkrcavati. Španci so torej na slabih nogah povsed, in res skrajni čas je, da sklenejo mir. — Izkrcanje ameriških čet se je začelo pri Baiquiri, 17 milj od Santiaga. Mej tem je streljala mornarica na utrjene kraje vzhodno in zahodno Santiaga. Izkrcanje se je vršilo pod varstvom streljajočega brodivja in 1000 Kubancev pod poveljstvom Castilla. Mej izkrcanjem so bili Španci v dvojnem ognju: streljali so na nje ustaši in topovi brodivja. Tudi

Delal je kakor v neki duševni omitici, ker se je bil navadil in privadil posla. Po Klančičarjevem brinoven pa mu je bilo čez dalje bolj dolg čas. Toda pot do Klančičarja mu je bila zaprta. Dolgo se je premagoval, a naposled, po dolgem času je vender hotel, moral poskusiti srečo. Tako ni mogel vztrajati!

Napotil se je h Klančičarju brez upanja in brez denarja. Noga mu je zastajala na potu in premišljeval je na vse strani, ali bi šel, ali bi ne. Naposled je bil vender na trdnem, da gre —: zakaj ne, morebiti venderle ne bo zastonj, in če tudi, zamudil ne bo mnogo in kopa lahko gori sama in čaka še pol ure.

Šel je torej. — Ko pa se je bližal Klančičarju, zazvenela mu je semkaj od hiša vesela poskočna godba na uho. Klarinet, gosli, harmonika in Bog ve kaka godala še so se strinjala v prijetno harmonijo, da je ogljar Miha nehote poospešil korake in da mu je za čas hitreje zaplula kri po žilah. Klančičar je možil hčer in povabil na porokin predvečer godce in piskače, da bi se dostojno proslavil predvečer tako imenitnega dne.

Ogljarju Mihi je vzigralo srca ob veseli nadi — — —

„Zavoljo sreče svoje hčere se me usmili, Klančičar, prosim te!“

pri Cabanarju in Agradoresu so se izkrcali ameriški vojaki.

Dopisi.

Iz Kramja, 23. junija. „Gorenjski Sokol“ priredil je dne 19. t. m. prvi svoj izlet v prijazni St. Jur, kateri se je nepričakovano dobro obnesel, bodisi v telovadskem, bodisi v zabavnem oziru. Ob 1/2. uri popoldne vabil je glas roga „Sokole“, da se prično zbirati in ko je ob 3/4. 2. četovodja zaklical k nastopu, šteli smo lepo število 32 členov v društveni opravi. Odkorakali smo mej veselimi glasi rogov naših vrlih trobentačev skoz Črčiski gozd in po šentjurski planjavi proti St. Jurju. Predno smo dospeli v vas, donelo nam je že nasproti veselo gromenje topičev; ker se je pa služba božja nena v adno dolgo zavlekla, počakali smo pri prvih hišah, dokler se nam je dalo znamenje: „dokončana“. Sredi vasi pred lepo okrašeno hišo narodnega oštirja gospoda Grajzarja pozdravil je gospod podžupan kuralt imenom občine St. Jur vrle „Sokole“ v lepem govoru, zahvaljujé se jim, da so se spomnili narodnega St. Jurja in bodré jih z navdušenimi besedami k vstrajnemu nadaljnjemu delu v tem smisu. Na krepek „Na zdar!“ katerega jim je zaklical koncem govora, odzvalo se je navdušeno zbrano občinstvo, katerega se je mej tem nabralo na stotine. Isto se je ponavljalo tudi po končanem odgovoru staroste Cirila Pirca, kateri se mu je v kratkih, jedrnatih besedah primerno zahvalil. Potem odkorakali smo v gozd gospoda Grajzarja, kjer se je imela vršiti javna telovadba. Ob 5. uri dal je glas rogu znamenje začetka in z velikim zanimanjem obstopilo je zbrano občinstvo za proste vaje omejen prostor in ni se varalo v svojem pričakovanju. Pod vodstvom vrlega našega predtelovadca Engelmana Jankota izvajalo je dvajset društvenih členov precizno v lepem taktu proste vaje s palicami, katerim se je zbrano občinstvo divilo in jih aklamiralo z živahnim ploskanjem. Ko so se zavšile proste vaje, nastopilo je pod predtelovadčevim vodstvom devet društvenih telovadcev na drogu in bradlji. Vaje, katere so se izvršile na teh dveh orodjih, pa so uprav presenetile gledalce in pokazali so vrli telovadci, da gojé poleg narodnostne tudi hrepko telovadsko, to je pravo sokolsko idejo in pokazali so velikanski nepričakovan napredek, kateri nas je napolnjeval z lepo nado za prihodnost. Po telovadbi razvil se je pod mogočnimi gozdnimi velikani vesel ples, kateri je trajal do pozne ure zvečer. Potem smo zopet veselo odkorakali domov z veselo nado v prsih da bode ta izlet obrodil še lepe sadove, z nado, da se zdramite in vnamete tudi Vi, šentjursčani, za idejo sokolsko ter s tem pomorete po Vaših močéh v prospeh majke Slave.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. junija.

— (Slovenščina — brezpravna.) Poročilo o včerajšnji obravnavi pri graškem nadsodišču je v vseh slovenskih krogih napravilo največji utis. Dodati je temu poročilu še to, da je senat razglasil sodbo samo v nemškem jeziku, dasi je celo najvišje sodišče po čis. patentu z dne 7. avg. 1850. izdajati v enakih slučajih razsodbo tudi v tistem jeziku, v katerem se je obrnavalo v prvi instanci. Senatni predsednik Ledenig, jeden najstrastnejših nemškutarjev, je na to zahteval od zastopnikov, naj zapisnik podpišejo. Dr. St. or je vzel zapisnik in izjavil: Tega ne podpišem 1. radi tega ne, ker je

Toda Klančičar ni utegnil.

„Samo jeden požirek!“ ...

Toda Klančičar zopet ni utegnil: „Nimam časa; saj vidiš, da ne vtegnem!“

Miha se ni smel mnditi, kopa je dogorevala. Obupajoč in s težkimi koraki se je napotil zopet v klanjec. Noge so se mu šibile in glava mu je lezla na prsa, ko se je, grabeč se za grmičevje ob potu, plazil in vlekel v hrib. Zajedno ga je dušila sapa in stiskalo po trebuhu, da se je sesedel tu pa tam in se moral resno premagovati, da ni obležal sredi pota. Z največjo težavo se je privlekel do kopišča.

Noč je bila mrzla. Kako prijetno mu je delo, ko se je mogel zmučen in utrujen vleči prav tesno k vznožju kope, da mu je duhtela gorkota v telo! Brezmislno in sanjavo je zrl nekaj časa za črnimi gručami dima, ki se je na gosto valil iz kopinega žrela v mesečno noč. Toda le malo časa je zrl tako. Trud in skrb sta ga bila prevzela in premagala naposled, da so se mu kar polagoma poizgubile sanjave misli in da so se mu trudne oči, kakor bi se bile naveličale zreti za črnim dimom, zaprle v dolg, prijeten sanj — — —

Zjutraj so bili dobili mestni lovci na vse zgodaj poleg pogorišča nekaj ožganih kostij in pa močne okovane škornje. Samo to je bilo preostalo po ogljarju Mihi.

zapisnik pisan nemški, 2. radi tega ne, ker se ni obrnavalo slovenski, kakor bi bilo postavno. Isto tako je izjavil tudi dr. Krisper. Razpravi je prisostvovalo jako mnogo graških pravnikov; bilo je pač vse lepo pripravljeno. O tej stvari bomo še obširneje govorili čim dobimo natančnejše podatke o razlogih, s katerimi je graški senat pod predsedstvom Julija Ledeniga utemeljeval svoj sklep. Naše pravno prepričanje je, da je višje sodišče graško s tem sklepom na nečuten način poteptalo pravico. V senatu so bili razen Ledeniga višjesodni svetniki Lulek, Tomšič, Bayer in Scheuchenstuel, zapisnikar je bil dr. Skumovič. Ob sebi je umevno, ako obvelja včerajšnji sklep graškega višjesodnega senata, s katerim se je slovenščina proglasila za brezpravno pri višem sodišču, da začnemo najbrezobzirnejši boj za svojo pravico, in da ne bomo odnehali, dokler ne dosežemo popolne zmage

— (Pokop dr. Ferd. Jančarja) se je vršil včeraj zvečer ter je bil prav lep. Udeležilo se ga je jako mnogobrojno občinstvo, mnogo dam gimn. profesorji z ravnateljem Senekovičem in nadzornikom Levcem na čelu, večje število akademikov in nekaj dijakov. Akademiki so zapeli pred domom na grobu pokojnika dvoje žalostink. Dodatno omenjamo, da se je vrnil dr. Jančar šele pred petimi davi iz Florence, kjer je — prišedši iz Rima — obležal v bolnici.

— (Nemške provokacije.) V nedeljo ponoči je v Florijanskih ulicah nastal velik škandal in to vsld nesramnih nemških provokacij. V gostilni pri Lagerju ali pri „Kleeblattu“ je shajališče nek: h nemških nacionalcev. Ti imajo tam svojo, z velikomestskimi barvami in emblemi okrašeno sobo, kjer popivajo in tulijo časih tako, da se vsa okolica škandalizira. Ti nemški predrzneži so v nedeljo ponoči s svojimi nesramnimi provokacijami prouzročili konflikt z nekaterimi Slovenci. Nemci so bili v večini in so vsld tega bili pogumni. Hrup je bil tolikšen, da so bile vse Florijanske ulice po konci in da so ljudje razgrajče polivali z vodo. Mej nemškimi razgrajči so bili tudi: uslužbenec Katoliške Tiskarne Rajakowitsch, jeden dijak Mahrove šole in nadebudna sina kleparja Stadlerja, Makso in Gvidon. Policija je razgrajče artovala in so bili vsi obsojeni na primerne globe. Mej obsojenci je 12 Nemcev in 5 Slovencev.

— (Breznečajnost.) Pevsko društvo „Rakitovec“ v Selcih si je naročilo društvene čenice pri nemškutarskem klobučarju Pocku. Ker nam je znano, da je izšla odredba, konfiskovati naš list, ako bi poskusil prouzročiti bojkot kakega nemškega ali nemškutarskega trgovca ali obrtnika, in ker nečemo pisati za državnega pravdnika, zato tudi ne bomo nikomur prigovarjali, naj ne hodi k Pocku; vprašamo pa pevsko društvo „Rakitovec“, če se misli s Pockovimi čepicami kdaj prikazati v narodni družbi? Mi bi mu tega ne priporočali.

— (Društveniki kluba slov. biciklistov „Ljubljana“) se snidejo v nedeljo zjutraj ob polu 5. uri na dirkališču, odkoder se peljejo v Zagorje.

— (Podjeten fant.) Na južnem kolodvoru stoječi stražnik je bil predvčeršnjim močno presenečen, ko je pristopil k njemu natakari in mu naznanil, da je neki fantič zanj plačal pol litra vina. Stražnik se je zanimal za neznanega „dobrotnika“ bolj kakor za vino in storil je prav, kajti na policiji se je izkazalo, da je bil ta 14letni fantič, sin imovitega židovskega trgovca, pobegnil z Dunaja. Fantič je bil z Dunaja ušel z biciklom. V Gradcu je bicikel prodal in se potem z železnico peljal proti jugu. Hotel je v Trst, čez morje — Bog ve kam, a prišel je samo do Ljubljane, od koder ga je policija seveda v varstvu zanesljivega moža poslala nazaj na Dunaj.

— (Poskušen samomor.) Včeraj poskusil se je brambovec Janez Ciglar v stranišču bramborske vojašnice usmrtiti. Vstrelil je iz puške trikrat proti sebi, a se je le teško ranil tako, da so ga morali prenesti v vojaško bolnico. Vzrok poskušene samomoru je neznan.

— (Nepreviden voznik) povozil je včeraj popoldne na Karlovski cesti 13 let starega Janeza Sitarja. Deček je bil le lahko poškodovan.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenjski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 12. do 18. junija kaže, da je bilo novorojencev 26 (= 38.61 ‰) umrlih 21 (= 31.18 ‰), mej njimi je umrl zo vratice 1, za jetiko 7, za vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 10. Mej njimi je bilo tujcev 7 (= 33.3 ‰), iz zavodov 9 (= 42.8 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za vratice 1, za varicello 1 oseba.

— (V „Narodnem domu“) bo jutri zvečer na vrtu vojaški koncert.

— („Narodna kavarna.“) Jutri se otvori nova kavarna g. Fr. Krapeša. Nastanjena je na najlepšem kraju, v Pongračevi hiši na Dvorskem trgu. Ta kavarna je v okras našega mesta in je privilekal, urejen po jugoslovanskih motjih. Slovenski arhitekt g. Jager, izredno nadarjen umetnik, je na podlagi najvestnejših studij naredil načrte in ustvaril umetniško delo, katero mu dela čast

in katero je vredno obče pozornosti. Slikarska dela in pohištvo je napravljeno po g. Jagra načrtih in gre dotičnim obrtnikom vse priznanje. Gospod Krapeš je žrtvoval jako mnogo, da je svojo kavarno uredil tako lepo in ker je sicer vreden vse podpore in ker je vrl naroden mož, zato je upati, da bo občinstvo njegovo lepo, z vsem konfortom urejeno in z mnogimi časopisi založeno kavarno toliko marljivejše obiskovalo, ker bo to vsekako jedna najodličnejših slovenskih kavnar.

— (Politično in gospodarsko društvo za Notranjsko) priredi v sredo, 29. junija, dne sv. Petra in Pavla, javen ljudski shod na Rakku v gostilniških prostorih g. Lovro Sebenikarja. Na dnevnem redu so poročila odbornikov politične in gospodarske vsebine ter razčlutenosti. Zeleti je, da se govorniki, ki hočejo predlagati kake resolucije, prej priglase odbor. Začetek zborovanju ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabita za odbor — F. Ark o, predsednik. — dr. Tre o, tajnik.

— (Iz Litije) 23. junija. V Litiji se snuje olepševalno društvo. — Izlet „Glasbene Matice“ v Ljubljani v romantično Zagorje prihodno nedeljo vzbudil je v našem trgu splošno zanimanje. — Litija bo isti dan častno zastopana v Zagorje, in tudi bližnje smartno ne bo de zaostajalo. — Tukajšna prosto voljna požarna bramba priredi v nedeljo, dne 3. julija t. l., popoldne v narodni gostilni „pri Fortuni“ veliko vrtno veselico. Pri tej veselici nastopi prvič javno novo ustanovljena tovarniška godba. — Imenovana godba, ki broji 12 mož, pričela se je pred tremi meseci uriti, in je v tem kratkem času pod spretnim vodstvom tukajšnjega kapelnika gosp. Petra Jereba se že jako dobro izurila.

— (Iz Borovnice) se nam pše 23. junija: Na tukajšnjem kolodvoru pripetila bi se bila danes zjutraj ob polu 7. uri kmalu velika nesreča. Tovorni vlak, umikajoč se kurirnemu vlaku, vozil je počasi nazaj na nasprotni tir in mej tem, ko je bila polovica vlaka na enem, druga polovica pa že na nasprotnem tiru, pridrdra iz Ljubljane kurirni vlak in zadene ob steno voza s tako silo, da je bil taisti in še jeden drug voz precej poškodovan. Strojevodja kurirnega vlaka, opazivši nevarnost, ustavljal je svoj vlak z vso silo, a ni se mu posrečilo nesreči se popolnoma izogniti. Tudi bližnji čuvaj tekel je kurirnemu vlaku nasproti in dal znamenje, da naj se vlak ustavi in s tem veliko pripomogel, da se ni pripetila kaka večja nesreča. Koga da zadene krivda, pokaže preiskava,

— (Odhodnica dr. Gestrina) Poroča se nam iz Novegamesta: Včeraj zvečer bila je pri Štamburju odhodnica g. dež. sod. svetnika dr. Karola Gestrina, staroste tukajšnjih sod. svetnikov. — Dr. Gestrin bil je člen vseh narodnih društev ter bodisi kot uradnik bodisi kot družabnik pri vseh jako priljubljen. Bil je vedno vesel družabnik, vrl značaj, dobrega humorja in zelo dobrosrčen. Kako ga je vse čislalo in rado imelo, pokazala je včerajšnja velika udeležba njegove odhodnice. Prišla je vsa inteligenca (gospodje in veliko dam). Govorili so: svet. Škerlj v imenu sod. predsednika, dr. Schegula kot župan, dr. Poznik kot predsednik čitalnice, dr. Volčič kot predsednik pevskega društva, dr. Žitek kot starosta „Sokola“ in veliko drugih, katerim se je gosp. dr. Gestrin ginjen, s solzami v očeh zahvalil. Sploh je bil lep večer. Gosp. dr. Gestrin vžival bo pokojnino v Ljubljani, kamor mu slede najbližnje želje, da bi živel v miru še mnogo let!

— (Pazite na otroke!) Iz Novega mesta nam pišejo: V Smolinjivasi pri Novem mestu, ustrelil je včeraj 22. t. m. 9letni l. Smuk svojega tri leta mlajšega brata. Fanta sta bila sama doma; stareji je snel puško, katere je visela v sobi ter bajno igraje se z njo, vstrelil po nesreči mlajšega brata.

— (Slavnostna otvoritev črnomaljskega vodovoda) do dne 11. julija t. l. Slavnostni govor bo govoril poslanec dv. svetnik Šuklje.

— (Promocija) Gosp. Anton Žigon iz Ajdovščine, bivši Triglavan, bil je dne 22. t. m. na graškem vseučilišču promoviran doktorjem medicine.

— (Slovensko pevsko in bralno društvo „Maribor“) je izvolilo pri izvanrednem obnem zboru dne 20. t. m. sledeče gg.: Predsednikom dra. Radoslava Pipuša, podpredsednikom Jakoba Milavca, tajnikom Frana Čuša, blagajnikom Antona Rebata, G. Štefan Slabinšek, dosedajni predsednik in ustanovitelj društva prevzel je vodstvo petja.

— („Sonnwendfeier“) Pišejo nam s kranjsko-koroškega kota: Naši nasprotniki kaj hitro uporabijo vsako priliko, da morejo izzivati vse prekrotke Slovence. Kot posebno primerne se jim vidijo šentjanževe slavnosti. Celovške „Freie Stimmen“, ki že nekaj časa sèm prav pridno pišejo o „zatiranih“ kranjskih nemških bratih, so prinesle v svoji zadnji številki cel program, kako se naj vrši dne 26. t. m. „Sonnwendfeier“ v Beli Peči na Gorenjskem, češ, to je „nemški mejni kamen“. Če se hočemo ravnati po mislih nasprotnikov, ki vedno in vedno le trdijo, da ne pusté vmešavati se Kranjcem v koroške razmere, tedaj smejo po vsej pravici tudi naši kranjski bratje zahtevati od njih, da naj opusté izlete na Kranjsko, kateri imajo zgolj agresiven

značaj. Tudi si lahko iz glave izbijejo, da je mejni kamen nemški pri Beli Peči. Ne, mejni kamen je gori pri Celovcu! To naj si gospodje okrog „Freie Stimmen“ dobro zapomnijo. Odveč so nam oni vročokrvni nemški nacionalci, ki bi radi vsled povabila omenjenega lista prišli na Gorenjsko si kri hladiti. O, naj rajše lepo mirno doma ostanejo in naj se podadé kresove žgat magari na Veliki Zvonar! S tem izpolnjujemo le svojo dolžnost, da svarimo morda preveč optimistične „Bismarckovce“, naj ne hodijo zgage delat na Kranjsko, da je ne skupijo!

— (S pliberškega okraja na Koroškem) se nam poroča, da se je primeril zadnjo nedeljo obžalovanja vreden slučaj distriktnemu zdravniku dru. Höhn u iz Guštanja. Ko se je namreč s svojo rodbino vračal iz Luč domov, je vozil po strmih klancih. Zavori so odjenjali baš na najbolj nagljenem mestu ceste, in konji so dirjali nizdoli. Potniki so vsled tega odleteli z voza na levo in na desno. Zdravnikova gospa se je precej pobila na glavi, hčerki se je izpahnila roka, sina pa je voz vlekel še precej časa seboj, ker se je za obleko vjel na voz. — Dne 26. t. m. vršil se bo v Guštanju ljudski shod, na katerem bo poročal državni poslanec pete kurije, dr. Artur Lemiž, o „svojem delovanju“ v državnem zboru. Neumljivo je, kaj hoče v tem slovenskem kraju ta nemškutar! Ali se je morda že slovenski naučil v tem času, odkar je prišel na Dunaj? Ko bi guštanski Slovenci imeli kaj žilavosti, bi dru. Lemižu jedenkrat za vselej vzeli veselje rogoviliti na slovenskih tleh.

— (Nova pošta.) Dne 1. julija 1898 odpre se v Kozani na Primorskem, okraj Gorica, nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica pošto-hranilnišnega urada. Zvezo bode imel s pošt-nim uradom v Kojsem jedenkrat na dan po pošt-nem selu.

— (Brzjavni in telefonski promet meseca maja 1898) Na c. kr. brzjavnih postajah tržaškega poštnege ravnateljstva bilo je meseca maja 1898 in sicer na Primorskem: oddanih 49.290, došlih 54.222, tranzitujočih 140.785, skupaj 244.297 brzjav; od teh jih odpade na Trst sam oddanih 33.991, došlih 36.766, tranzitujočih 128.799, skupaj 199.556 brzjav. Na Kranjskem: oddanih 7304, došlih 9357, tranzitujočih 14.092, skupaj 30.753 brzjav. Telefonski promet. a) V interurbnem telefonskem prometu bilo je v isti dobi v Trstu 1898, v Opatiji 335, v Pulju 84 in v Ljubljani 182 pogovorov. b) V lokalnem prometu govorilo se je v Trstu 200.100krat, v Pulju 5193krat, v Gorici 3503krat, v Opatiji 1336krat in v Ljubljani 6859krat.

— (Razpisana služba.) Pri deželnem užit-niskem zakupu je oddati več mest dacarjev. Reflektantje, ki so v užitninskih zadevah popolnoma izurjeni in še niso stari 40 let, naj se oglase pri nadzorništvu samostojne dež. naklade.

* (Bolgarski knez in kneginja) odpotujeta prve dni julija v Petrograd, kjer ostaneta štiri dni. Z njima pojde tudi princ Boris, deželni metropolit ter Stojlov.

* („Fram“ zopet na sever.) Nansenova ladija „Fram“ je odplula včeraj 23. t. m. zopet na severno poloto. Ladijo vodi zopet kapitan Sverdrup.

* (Krvava drama.) V Požunu je nedavno nstrelil vitez Štefan pl. Jenik svojega 13letnega sina in 15letno hčer, potem pa je usmrtil še sebe. Povod temu groznemu činu so bile slabe gmotne razmere. Baš ko bi mu bili imeli prodati posestvo, je končal svojim in sebi življenje.

* (Vihar podrl vso vas.) Na Sedmograškem je te dni divjal tolik vihar, da je podrl in odnesel vso vas Detrethem. Tudi stari grad Kemeny je porušil. Vihar s ploho je trajal le $\frac{3}{4}$ ure.

* (Nima besede.) V luksenburškem državnem zboru vlada velik boj za besedo. Socijalnodemokratski zastopnik dr. Welter, sila dolgozeven govornik namreč vedno na dolgo in široko razpravlja vsako, bodisi kakoršnokoli vprašanje tako, da poslanci kar beže, kadar začne govoriti. Nedavno se je razpravljalo zakon o točarini. Dr. Welter je seveda takoj prosil besede. Toda jedva je začel govoriti, je bila dvorana že prazna. Zbor torej ni mogel ničesar skleniti. Drugi dan je začel Welter zopet govoriti, a dvorana se je iznova hitro izpraznila. In tako je začel vsaki dan svoj govor „v drugo“, „v tretje“, „četrt“ toda nadaljevati ga ne more nikdar, ker je dvorana vedno — prazna.

* (Zanesljivost španskih vojakov na Filipinih.) Iz Mande se poroča, da je pred 5 dnevi prišlo do boja mej Španci in ustaši. General Monez, ki je hitel s 30 000 vojaki Manili na pomoč, je bil od ustašev zajet in od vseh strani napaden. V obupnem boju je padel smrtno zadeti general. Čete domačinov so potegnile s sovražnikom, 600 Špancev pa, ki so še zvesti ostali, se je udalo, ko so bili skoraj vsi častniki mrtvi. Ko se je bitka začela, je bataljon domačinov, o čegar zvestobi Španci niso nikdar dvomili, začel streljati na svoje častnike, katerih je padlo pet. Jednak slučaj se je pripetil pri Zapoti, kjer se je ves polk pridružil sovražnikom.

* (Največji pijanci v živalstvu) so bajé — metulji. Neki francoski učenjak pripoveduje, da se

sajo metulji toliko časa sok iz cvetic, katere imajo v sebi veliko alkohola, dokler onemogli ne obleže. Naravoslovec, kateri je pri metuljih opazil to lastnost, jim je dal nekoč veliko žganja, in sesali so ga tako dolgo, da so bili povsem pijani ter so zaspali potem za več ur.

* (Strašna nesreča.) V Londonu so spustili dne 21. junija veliko novo vojno ladijo „Albion“ na morje. Vse se je vršilo jako slavnostno. Yorski vojvoda je baš dokončal svoj govor; yorska vojvodinja pa je razbila šampanjko ter presekala zadnjo vrv, ogromna ladija je zdrknila z vso silo na morje, tedaj pa so jo razburkani morski valovi butnili ob oder za gledalce s tako močjo, da se je oder podrl in 200—300 gledalcev je padlo v vodo. Nastal je strašen krik; ko so ljudje prihiteli, da rešijo utaplajoče se gledalce, so jih spravili tudi res veliko na suho in menili so že, da so vsi rešeni, a kmalu so se prikazala na morju mrtva trupla, katerih so našli že nad 30. Brčas pa jih najdejo še več.

Književnost.

— „Izvestja muzejskega društva za Kranjsko“. Vsebina 2. sešitka: M. Slekovec: Doneski k zgodovini cerkvá in fará na Kranjskem. Valvazorjeva knjiga grbov. Jos. Benkovič: Kranjski bogoslovci v Rimu. Mali zapiski. K. Črnologar: Slovenska Lutrova postila iz l. 1595. P. B.: Odkod ime Horjul? M. S.: Prazgodovinska in rimska gradišča v šentjurski župiji in v okolici. M. S.: Nekaj o uničenju gotških oken v naših starih cerkvah. M. S.: Stara gotška soha sv. Štefana.

— Za poštne, brzjavne in druge javne ali privatne urade. Gosp. M. Vrbnjak, c. kr. poštni oficjal v Gradcu, je izdal jako praktično in koristno brošurico, kateri želimo največjega razširjenja. Ker se večkrat zgodi, da je slovensko ime raznih krajev po Slovenskem in drugod neznano, se tako pismo zamudi ali pa celo povsem izgubi. V to svrhu je v abecednem redu sestavil g. Vrbnjak imenovanje (slovensko-nemška) vseh uradov, oblastij, šol, civ. in voj. zavodov i. dr. ter pridejal imena (slovensko-nemška) vseh pošt-nih uradov na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem s pripombo, ali je ondi brzjavni urad državen ali železniški. Ta knjižica, ki obsega 40 strani ter se more naročiti pri g. sestavitelju (poste restante), bo izvestno mnogo pripomogla sloven. imenovanju naših krajev do javne veljave ter zabranila pačenje slovenskih imen. Naj bi segli vsi uradi po nji!

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 24. junija. Cesar je danes sprejel ministerskega predsednika grofa Thuna v posebni avdijenci. Sodi se, da je ta avdijenca v zvezi z zakonskimi načrti, katere hoče vlada uveljaviti.

Dunaj 24. junija. Danes se je vršil jubilejski spreved dunajskih šolarjev in šolaric. Spreveda se je udeležilo kaci 70 000 otrok. Trajal je poldrugo uro. Na ogovor županov se je cesar zahvalil z daljšim ogovorom.

Praga 24. junija. Župan Podlipny je izdal poseben razglas, v katerem se zahvaljuje prebivalstvu za sodelovanje, podporo in disciplino pri Palackega slavnostih.

Praga 24. junija. Tu se delajo velike priprave za udeležbo pri Mickiewiczovi slavnosti v Krakovu, češka akademija, muzejsko društvo in znanstveno društvo pošljejo posebne deputacije v Krakov.

Budimpešta 24. junija. Tukajšnje sodišče je urednika slovaških „Narodnih Novin“, Piotra obsodilo na osem mesecev v ječo in 600 gld. glóbe, češ, da je hujskal proti Madjarom, ker je v svojem listu govoril o brezpravnosti Slovanov na Ogerskem. Pri tej priliki se je državni pravdnik zaganjal v Palackega slavnost in trdil, da je Slovak Dula s svojim govorom v Pragi storil veleizdajstvo.

Budimpešta 24. junija. Tukajšnji listi trdé, da je nadvojvoda Josip potoval v Beligrad, ker se je srbski kralj Aleksander zaročil z njegovo hčerjo, leta 1883. rojeno nadvojvodinjo Elizabeto.

Rim 24. junija. Tudi Visconti Venosta ni mogel sestaviti novega ministerstva. Zdaj je to nalogo prevzel general Pelloux, a sodi se, da tudi on ničesar ne doseže. „Italie“ meni, da ne preostaja družega, kakor vlado izročiti Rudiniju ali Zanardelliju in parlament razpustiti.

Madrid 24. junija. Oficijozno se razglaša, da so Španci odbili ameriški naskok na Lecaros.

Washington 24. junija. Iz Havane se poroča, da so Amerikanci včeraj pet ur bombardovali trdnjavo M ora.

100.000 kron in štirikrat 25.000 kron so glavni dobitki velike jubilejne razstavne loterije, ki se izplačuje v gotovini z odbitkom le 20%. Svoje častite čitatelje opozarjamo, da se vrši prvo žrebanje nepreklicno dne 25. junija 1898.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pogoje, lišaje in mozolčke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo.

1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr.

(387—17)

— Jedinna zaloga —

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon št. 68.

Umrli so v Ljubljani:

V hiralnici:

Dne 21. junija: Jera Toporiš, gostija, 58 let, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 20. junija: Alojzij Savinšek, železn. delavca sin, 18 ur, življenska slabost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
23.	9. zvečer	733,4	20,6	sl. jug	oblačno	
24.	7. zjutraj	736,8	13,4	sl. svzh.	dež	18,6
"	2. popol.	737,7	17,5	sr. jug	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 22,1°, se 3,5° nad normalom. Po noči od 2^h.—3. ure nevihta, močan veter, potem dež.

Dunajska borza

dne 23. junija 1898.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	"	—	"
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98	"	60	"
Aktije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	520	"	—	"
Papirnatih rubelj	1	"	26	1/2

Velika zaloga makulaturnega papirja

lepi nerazrezani in nečitani dunajski časniki, dobi se pri meni v vseh množinah od 25 kilo naprej.

Cena za 100 kilo je 7 gld. 50 kr.

Pri večjih odvetjih še nekoliko ceneje.

Ivan Fabian

(797—6)

v Ljubljani, Vodnikov trg.

Prodajalka

vsprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom v dobri hiši, z lepim ravnanjem. Zahteva se zmožnost slovenskega in nemškega jezika, dobro spričevalo in izurjenost posebno v prodaji manufakturnega blaga. — Več pove upravištvo "Slovenskega Naroda". (974—1)

Narodni dom.

Povodom

otvoritve restavracijskega vrta
v Narodnem domu

bodo (983)

v soboto, dne 25. junija t. l.

vojaški koncert.

Začetek ob 1/8. uri.

Vstopnina 20 novč.

Vrt je električno razsvetljen.

VIZITNICE

prilagočeno

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

K št. 3900.

Aviso.

(941—2)

Zaradi zagotovitve

zakupne dobave kruha in ovsa

za čas od dne 1. septembra 1898, oziroma 1. oktobra do konca septembra 1898 vršile se bodo pismene ponudbene obravnave v uradnih prostorih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinov, in sicer v nastopnih postajah

v Mariboru „ 8. julija 1898,
„ Gradci „ 11. „ 1898,
„ Celovci dne 14. „ 1898.

Natančnejši pogoji in ponudbeni obrazci razvidijo se iz obširnega razgleda v št. 133. „Slovenskega Naroda“ z dne 15. junija 1898, kakor tudi pri dotičnih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih ob navadnih uradnih urah.

C. in kr. intendancija 3. voja v Gradci.

Samo 50 kr. za 4 žrebanja.

Jutri
žrebanje!

Glavni dobitki 100.000 kron 25.000 kron
jedenkrat in 4krat

Srečke jubilejske razstave

(837—1) a 50 kr.

I. žrebanje: 25. junija 1898.

II. žrebanje: 6. avgusta 1898.

III. žrebanje: 15. septembra 1898.

IV. žrebanje: 22. oktobra 1898.

prilagočeno J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Otvoritveno naznanilo.

Narodna kavarna na Dvorskem trgu, v Pongratz-evi hiši.

Visokočastitemu p. n. občinstvu naznanjam, da otvorim gori omenjeno, popolnoma novo opravljeno ter z vsemi udobnostmi opremljeno kavarno

dne 25. junija 1898, ob 12. uri popoldne

Pri otvoritvi sodeljuje oddelek slavne vojaške godbe
c. in kr. pešpolka št. 27.

Dekoracije in pohištvo v tej kavarni izvedena so v jugoslovanskih motivih po načrtih arhitekta g. J. Jagra in mizarja g. J. Primožiča, tapetarska dela izvršila je tverdka J. N. Naglas, slikarska g. Kramaršič in g. Terdan, plesarska g. Bricej, stopnjice izvršil je g. Žabkar in stole tverdka g. J. Verbič v Bistri.

Prostori so zračni in visoki ter obstojé: iz biljardne sobe z dvema biljardoma, bralne dvorane in iz dveh igralnih sob.

Na razpolago so vsi tu- in inozemski najbolj čitani časopisi.

V nadeji, da sem uredil kavarno, ugajajočo vsem zahtevam slavnega p. n. občinstva, potrudi se bodem, ustreči željam vseh svojih častitih p. n. gostov.

Postregel bodem z izvrstno belo in črno kavo, čaj, likerji in z raznimi pijačami, kakor tudi z Auerjevim in plznskimi pivom; v poletju z vedno svežim sladoledom, limonado, malinovim sifonom i. t. d. ter z izborna kavo za zajutrak, osobito v Ljubljano dohajajočim gostom v priporočilo.

Opirajoč se na zaupanje, katero mi slavno občinstvo že mnogo let izkazuje, se zahvaljujem za to zaupanje in se nadejam, da mi isto nakloni še v večji meri v moji novi kavarni.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Fran Krapeš
kavarnar.

(982—1)